

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА,

№

94.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 25-го Ноября — 1838 — Wilno. Piątek. 25-go Listopada.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

20-го ч. сего Ноября, городъ нашъ торжествовалъ день возшествія на Престоль Его Императорскаго Величества. Въ 11 часовъ утра Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Мянскій и Белостокскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, изволилъ принимать съ поздравленіемъ Гг. Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ и Дворянство. По отслуженіи Божественной Литургіи въ Дворцовой Церкви, при многочисленномъ собраніи въ Присутствіи Его Сіятельства Генераль-Губернатора и Его Превосходительства Корпуснаго Командира Г. Генераль-Адъютанта Барона Гейсмара, совершено было благодарственное молебствіе съ колѣно-преклоненіемъ и воспѣтіемъ многолѣтїи Его Императорскому Величеству и всему Августейшему Императорскому Дому.

Во всѣхъ храмахъ прочихъ исповѣданій, въ то же время, возсылаемы были благодарственные молебствія.

Вечеромъ городъ иллюминированъ.

Всерадостнѣйшій день сей заключенъ блистательнымъ баломъ, даннымъ Его Сіятельствомъ Господиномъ Виленскимъ Военнымъ Губернаторомъ.

Санктпетербургъ, 17-го Ноября.

Высочайшею Грамотою отъ 18 Сентября, Вице-Директоръ Департамента Разныхъ Податей и Сборовъ Статскій Советникъ *Базилевскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ: *Ордена Св. Станислава 2-й степени*.

— По Указу Его Императорскаго Величества, Превосходительствующій Сенатъ слушалъ: во 1-хъ предложеніе Господина Министра Юстиціи, Тайнаго Советника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, отъ 8-го сего Октября, слѣдующаго содержанія: по Высочайшему повелѣнію въ Министерствѣ Юстиціи рассмотривалось дѣло объ оставшемся послѣ умершаго Генераль-Адъютанта Бистрома духовномъ завѣщаніи, которое имъ не подписано. По собраніи свидѣній, оны Господинъ Министръ входилъ въ сему дѣлу съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, по положенію коего Его Императорское Величество изволилъ находить, что завѣщаніе Генераль-Адъютанта Бистрома, какъ имъ неподписанное и необлеченное прочими законными формами, не могло бы быть признано действительнымъ; но имѣя въ виду, что одинъ изъ наследниковъ Генерала Бистрома племянникъ его Камеръ-Юнкеръ Николай Бистромъ за себя и за брата своего Гвардіи Ротмистра Ардаліона Бистрома, по его довѣренности, далъ письменный отзывъ въ томъ, что завѣщаніе сіе содержитъ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Dnia 20-go teraźniejszego Listopada, miasto nasze uroczystie obchodziło rocznicę Wstąpienia na Tron NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGO MOŚCI. O godzinie 11-ej z rana, Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant, Xiążę *Dolhorukow*, przyjmował powinszowania PP. Wojskowych i Cywilnych Urzędników i Dworzactwa. Po Mszy Świętej, w Kaplicy Pałacowej, wórzód licznego zgromadzenia, w obecności Jaśnie Oświeconego Pana Jenerał-Gubernatora i Jaśnie Wielmożnego Dowódcy Korpusu P. Jenerał-Adjutanta Barona Geismara, odprawione były dziękczynne modły z przyklęknieniem i zaśpiewaniem długich lat JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i całemu NAJJAŚNIEJSZEMU CESARSKIEMU DOMOWI.

We wszystkich Świątyniach innych wyznań, w tymże czasie, odprawiały się dziękczynne modły.

Wieczorem miasto było oświecone.

Najradośniejszy dzień ten zakończony został świetnym bale, przez Jaśnie Oświeconego Pana Wileńskiego Wojennego Gubernatora danym.

Sankt-Petersburg, 17-go Listopada

Przez Najwyższy Dyplomata, 18-go Września, Vice-Dyrektor Departamentu Różnych Podatkow i Poborow Radzca Stanu Bazylewski, Najtąskawiej mianowany Kawalerem Orderu Św. Stanisława drugiego stopnia.

— Wedle Ukazu Jego Cesarskiej Mości, Rządzący Senat słuchali: *naprzd*, przełożenia Pana Ministra Sprawiedliwości, Radcy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, pod dniem 8-m teraźniejszego Października, brzmienia następującego: z Najwyższego Rozkazu w Ministerjum Sprawiedliwości rozpatrywana była sprawa o pozostałym po zmarłym Jenerał-Adjutancie Bystromie testamentie, przez niego nie podpisanym. Po zebraniu wiadomości, tenże Pan Minister czynił w tej rzeczy przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, po którego postanowieniu Jego Cesarska Mość raczyła znajdować, że testament Jenerał-Adjutanta Bystroma, jako przezeń nie podpisany i nie mający innych form prawem przepisanych, nie mógłby być uznany za ważny; ale mając na względzie, że jeden z sukcesorów Jenerała Bystroma, jego synowiec, Kamer-Junker Nikołaj Bystrom za siebie i za brata swego Rotmistrza Gwardyi Ardaliona Bystroma, na mocy jego plenipotencyi, dał na piśmie odezwę taką, że testament ten zawiera w sobie istotną wolę zmarłego i dobrowolnie obowiązwał się wypełnić go we wszystkich częściach oprócz, majątku ma-

въ себя точную волю умершаго и обязался добровольно исполнить оное во всѣхъ частяхъ за исключеніемъ Маіоратскаго имѣнія, о которомъ послѣдовало особое повелѣніе. Высочайше соизволивъ разрѣшить на семь оснований приведеніе означенной воли умершаго Генераль-Адъютанта Бистрома въ исполненіе и предоставить Правительствующему Сенату сдѣлать о томъ зависящее распоряженіе. Отъ коваго Высочайшемъ повелѣніи оныя Господинъ Министръ Юстиціи предлагаетъ Правительствующему Сенату къ надлежащему исполненію, прилагая при семъ завѣщаніе Генераль-Адъютанта Бистрома, подписку племянника его Николая Бистрома и копию съ довѣренности другаго племянника Ардаліона. При семъ оныя Господинъ Министръ Юстиціи доводитъ до свѣдѣнія Правительствующаго Сената, что объ исполненіи 3-й статьи завѣщанія на счетъ Маіората въ Царствѣ Польскомъ, сдѣлано особое распоряженіе. Во 2-хъ, упомянутыя приложения, въ коихъ значится: А) Въ духовномъ завѣщаніи Бистрома, „Во имя Отца и Сына и Святаго Духа, Пріобрѣтя все, что имѣлъ и оставляю по смерти моей, вѣрною и усердною службою Царямъ моимъ и Отечеству, я умираю въ твердой увѣренности, что послѣдняя воля моя, хотя бы она и не была облечена въ законныя формы, должна быть свѣдѣна для прамыхъ наследниковъ моихъ и для блюстителей законовъ; въ противномъ случаѣ повергаю ее къ стопамъ Милосерднаго Государа Императора со всеподданнѣйшею просьбою Всемилостивѣйше повелѣть привести ее въ исполненіе, безъ всякаго измѣненія. Объявляю ее въ полной памяти, чувствъ и разумѣ: *Первое*, исполнителемъ завѣщанія моего, какъ письменно такъ и словесно объявленнаго, назначаю я Адъютанта моего Валеріана Шеміота, давшего мнѣ клятвенное обѣщаніе въ точности его выполнить. *Второе*, сопроводить бранныя останки мои въ Маіоратъ или въ драгоценное отечество, которому служилъ я съ пламенною любовію и усердіемъ въ продолженіи польвѣка и предать ихъ родной землѣ. *Третье*, Высочайше пожалованный мнѣ Государемъ Благоутвердителемъ Маіоратъ въ Царствѣ Польскомъ переходить въ родъ старшаго изъ племянниковъ моихъ Николая Бистрома, съ тѣмъ, чтобы оныя обязался за себя и наследниковъ раздѣлять съ меньшимъ братомъ своимъ Ардаліономъ Бистромомъ и его Потомствомъ ежегодныя доходы Маіората поровну. *Четвертое*, племянникъ Вѣръ Аршеневской завѣщаю серебряный сервизъ, въ Петербургѣ мною оставленный, равно столовое бѣлье, фарфоровую и кухонную посуду. *Пятое*, Хрустальный сервизъ, тѣмъ же хранящійся, дарю въ знакъ памяти друку моему Флигель-Адъютанту Его Величества Полковнику Крутову. *Шестое*, Благопріобрѣтенное имѣніе близъ Ямбурга, состоящее изъ двухъ участковъ земли, завѣщаю я въ пожизненное пользованіе пятерымъ драгоценнѣйшимъ мнѣ лицамъ, племянникамъ моимъ: Николаю и Ардаліону, племянникъ Вѣръ и друзьямъ моимъ Полковнику Михаилу Крутову и Адъютанту моему Валеріану Шеміоту, на слѣдующихъ основаніяхъ: чтобы поля и луга были обрабатываемы наемными людьми (какъ нѣтъ) и содержимы въ порядкѣ изъ доходовъ учрежденнаго тѣмъ хозяйства, остальная же часть оныхъ обращена на постепенное устройство въ Ямбургѣ маленькаго Богоугоднаго заведенія, преимущественно для увѣчныхъ солдатъ Гвардіискаго Корпуса; управленіе хозяйствомъ и дѣлами открытой въ имѣніи семь ломки песчанаго камня (Sandstein) должно быть ввѣрено одному лицу по выбору владѣтелей; десять процентовъ съ чистаго дохода этой каменоломни пріобщаются ежегодно къ доходамъ съ пашни въ пользу заведенія для инвалидов; остальная за тѣмъ сумма дѣлится на пять равныхъ частей между пожизненными владѣтелями, со смертію же каждаго изъ нихъ одна часть поступаетъ въ пользу заведенія и такимъ образомъ со временемъ и цѣлѣ переходить въ полное распоряженіе и вѣчное владѣніе. *Седьмое*, Экипажъ мой за границею при мнѣ находящійся, равно, какъ и все безъ исключенія вещи, здѣсь по смерти моей мною оставляемыя, передаю я въ знакъ памяти Адъютанту моему Валеріану Шеміоту въ воспоминаніе о другѣ, котораго съ сыновнею любовію берегъ, закрылъ глаза и проводилъ въ могилу. *Восьмое*, Гардеробъ мой здѣсь при мнѣ и въ Петербургѣ находящійся, завѣщаю я Камердинеру моему девицкѣ Василью Лебедеву въ награду за его неуспынную попеченія, вѣрною и прилежно-усердною службою. *И Девятое*, Оставляя въ наличности семь сотъ червонныхъ и облигацію въ двадцать тысячъ Польскихъ злотыхъ всего примѣрно на тысячу шесть сотъ червонныхъ, я поручаю Шеміоту: а) выдать легаты: камердинеру моему Василью Лебедеву двѣсти пятьдесятъ червонныхъ, и

жоратовѣго, о которомъ насталъ osobny rozkaz, Najwyżej raczył dozwolić na tej osnovie przyprowadzenie pomienionej woli zmarłego Jenerał-Adjutanta Bystroma do skutku i polecieć Rządzącemu Senatowi uczynić należyte o tѣm rozporządzenie. O tym Najwyższym rozkazie Pan Minister Sprawiedliwości podaje Rządzącemu Senatowi do należytego wypełnienia, zafacząc przytѣm testament Jenerał-Adjutanta Bystroma, assekuracja jego synowca Nikołaja Bystroma i kopią plenipotencyi drugiego synowca Ardaliona. Przytѣm Pan Minister Sprawiedliwości doprowadza do wiadomości Rządzącego Senatu, że o wypełnieniu 3-go art. testamentu względnie Majoratu w Królestwie Polskim, osobne zrobiono rozporządzenie. *Powtórę*: wspomnianych zafaczeń, które brzmią, jak następuje: A) Testament Bystroma „W imie Ojca i Syna i Ducha Świętego. Nabywszy wszystko, co miałem i zostawiam po swojej śmierci, wierną i gorliwą służbą moim Monarchom i Ojczyźnie, umieram w mocnym przekonaniu, że ostatnia moja wola, chociażby nie zachowała form prawnych, powinna być święta dla moich sukcesorów i dla stróżyw prawa; w razie przeciwnym składam ją u stop Miłosierpnego CESARZA Jego Mości z Najuniższą prośbą o Najłaskawsze rozkazanie przyprowadzenia jej do skutku, bez żadnej odmiany. Oświadczam ją przy zupełnej pamięci, uczuciach i zdrowym umyśle: *Naprzód*: wykonawcą mojego testamentu, tak na piśmie, jak i ustnie objawionego, naznaczam mojego Adjutanta Szemiota, który mi przysiągł, że ją w akuratności wypełni. *Powtórę*: sprowadzić śmiertelne moje zwłoki do Majoratu albo do drogiej ojczyzny, której służyłem z gorącą miłością i gorliwością w przeciągu pół wieku i oddać je ziemi rodzinnej. *Potrzebie*: Najłaskawiej nadany mnie przez Monarchę Dobroczyńcę Majorat w Królestwie Polskim przechodzi do pokolenia starszego z moich synowców Nikołaja Bystroma, z warunkiem, ażeby się on zobowiązał za siebie i sukcesorów podzielać się z młodszym swym bratem Ardalionem Bystromem i jego potomstwem corocznie dochodami Majoratu po równej części. *Poczwarte*, Dla synowicy Wiery Arseniewskiej zapisuję serwis srebrny, w Petersburgu przesennie zostawiony, również bieliznę stołową, naczynia fajansowe i kuchenne. *Popięte*, serwis kryształowy, tamże znajdujący się, daruję na pamiątkę mojemu przyjacielowi Skrzydłowemu Adjutantowi Jego Cesarskiej Mości Półkownikowi Krutowu. *Poszóstę*: majątek dobrze nabyty pod Jamburgiem, składający się z dwóch ucząstkow ziemi, zapisuję na dożywocie pięciu drogim mnie osobom, synowcom moim: Nikołajowi i Ardalionowi, synowicy Wierze i moim przyjacielom Półkownikowi Michałowi Krutowu i mojemu Adjutantowi Waleryanowi Szemiotowi, na osnovach następujących: ażeby pola i łąki były zarabiane ludźmi najemnymi (jak teraz) i utrzymywane w porządku z dochodow zaprowadzonego tam gospodarstwa, a pozostała ich część, ażeby była obracana na stopniowe założenie w Jamburgu małego szpitalu, nadewszystko dla kalekich żołnierzy Korpusu Gwardyi; zarząd gospodarstwem i sprawami odkrytego w tym majątku łomu piaskowca (Sandstein) ma być powierzony jednej osobie z wyboru właścicielowi; dziesięć procentow czystego dochodu z tego łomu kamieni przytaczają się corocznie do dochodow gruntowych na rzecz zakładu dla inwalidow; pozostała zaś summa rozdziela się na pięć części równych pomiędzy właścicielami dożywoćmiemi ze śmiercią zaś kaźdego z nich część jedna wpływa na rzecz zakładu i tym sposobem z czasem i całość przechodzi w zupełne rozporządzenie i wieczną jego posiadłość. *Posiódme*, mój pojazd, znajdujący się przy mnie za granicą, jako też wszystkie bez wyjątku rzeczy, tu po mojej śmierci przezemnie zostawiane, darowałem na pamiątkę mojemu Adjutantowi Waleryanowi Szemiotowi, ażeby przypominał przyjaciela, którego z synowską miłością strzegł, zamknął powieki i przeprowadzał do grobu. *Poósmę*, moję garderobę, tu przy mnie i w Petersburgu znajdującą się, zapisuję Kamerdynerowi mojemu dzieńszczykowski Bazylemu Lebediewu w nagrodę za bezsenną jego troskliwość, wierną, przykłądną i gorliwą służbę. *Ipo-dziewiąte*, zostawując w gotówce siedemset czwornych zlotych i w obligacjach dwadzieście tysięcy zlotych Polskich, w ogóle około tysiąca sześciuset czwornych zlotych, poruczam Szemiotowi: a) wydać legaty: mojemu Kamerdynerowi Bazylemu Lebediewu dwieście piędziesiąt czwornych zlotych, i mojemu dzieńszczykowski Alexemu Mariejewu sto czwornych zlotych; mojemu dzieńszczykowski Alexemu Mariejewu (patrz na odwrocie) kaźdemu w służbie mojej znajdującemu się dzieńszczykowski skarbowemu roczną płacę podług pobieranej przez nich odmianie pensyi; b) nagrodzić podług jego uwagi doktorow, którzy mnie leczyli i wypłacić wszystkie długi zagranicą; c) przewiezić śmiertelne moje zwłoki i oddać ziemi rodzinnej. Jeżeli pa tѣm wszystkim pozostanie summa, złączysz z należącym mnie wyznaczeniem i ze znajdującymi się w schowaniu u Pod-

деньщику моему Алексѣю Мартеву сто червонныхъ; деньщику моему Алексѣю Мартеву (сѣм. на оборотъ:) каждому въ службѣ моей находящемуся казенному деньщику годовое жалованье по получаемому ими окладу отъ меня; б.) наградить по усмотрѣнію его врачей, меня пользовавшихъ, и уплатить всѣ долги за границу; в.) перевезти бранныя останки мои и предать родной землѣ. За тѣмъ если останется сумма, приобщивъ къ слѣдующему мнѣ окладу и хранящимся у Подполковника Степанова четырьмя тысячами рублями, уплатить Полковнику Флигель-Адъютанту Крутову должныя мною ему семь тысячъ пять сотъ рублей и Св. Иконѣ Чудотворца и Угодника Николая тысячу рублей, раздѣлить между дѣтьми покойнаго брата моего Романа Бистрома Николаемъ, Ардаліономъ и Вѣрою на три равныя части. *Десятое*, Съ Высочайшаго Его Величества Государя Императора соизволенія, завѣщаю сопровождавшую меня въ продолженіи 50 лѣтъ къ побѣдамъ и чести Св. Икону Чудотворца и Угодника Божія Николая славному и драгоцѣнному сердцу моему Гвардейскому Корпусу въ память о старомъ товарищѣ ихъ подвиговъ и славы. Аминь. Г. Киссингенъ 1838 года Юлія дня. Б.) Въ подлинскъ Камеръ-Юнкера Двора Его Величества Николая Романова сына Бистрома: нижеподписавшійся, прочитавъ доставленное въ Министерство Юстиціи духовное завѣщаніе дяди его Генерала отъ Инфантеріи Генераль-Адъютанта Бистрома и бывъ вполне увѣренъ, что завѣщаніе сіе, хотя и неподписанное его дядею, содержитъ въ себѣ однако же точную его волю, въ благороднѣйшій къ оной обязуется за себя и за брата своего Гвардіи Ротмистра Ардаліона Бистрома, по его доверенности, у сего въ подлинникъ прилагаемой, выполнять въ точности завѣщаніе по всѣмъ статьямъ, относящимся до имѣнія, къ коему онъ и братъ его состоятъ ближайшими наследниками, за исключеніемъ Маіоратнаго имѣнія дяди ихъ, о распоряженіи коимъ существуютъ особыя постановленія. И В.) Въ копіи съ доверенности брата упомянутому Николаю Бистрому Ардаліона Бистрома: любезный братъ Николай Романовичъ! Не имѣя возможности по болезненному состоянію моему выѣхать же возвратиться въ Россію и кончить семейныя дѣла наши, въ счетъ оставшагося послѣ покойнаго роднаго дяди нашего Генерала отъ Инфантеріи Карла Ивановича Бистрома наследства, я прошу васъ принять на себя всѣ по сему случаю предстоящія распоряженія, имѣть хожденіе по дѣламъ, подписывать за меня всѣ бумаги и прошенія въ Присутственныя мѣста подавать. Все, что вы по самому учтивію я вамъ вѣрно и впродолженіе спорить и прекословить не буду. Искренно вамъ преданный братъ Ардаліонъ Бистромъ. Въ подлинности подписи Ардаліона Бистрома свидѣтельствуется отъ Императорской Россійской Миссіи въ Дрезденѣ (29-го Юлія) 10-го Августа 1838. Въ отсутствіи Г. Посланника Рихтера повѣренный въ дѣлахъ. Приказали: Для должнаго исполненія по вышеизображенному Высочайшему Его Императорскаго Величества повелѣнію послать Камеръ-Юнкеру Двора Его Величества Николаю Бистрому и Альюганту покойнаго Генерала Бистрома Валеріану Шеміоту указы и таковыми же для свидѣнія и должнаго, въ чемъ слѣдовать будетъ, исполненія, дать знать всѣмъ Господамъ Министрамъ, Военнымъ Генераламъ Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ управляющимъ Гражданскою частію, Генераламъ Губернаторамъ, Градоначальникамъ, Присутственнымъ мѣстамъ, Палатамъ Гражданскаго Суда, Губернскимъ Судамъ, Губернскимъ Правленіямъ и Правительствомъ; а въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщать вѣдѣнія. (По 4-му Департаменту.) (Опубл. Правительствующимъ Сенатомъ 31-го Октября 1838 года.)

— Въ Апрѣль мѣсцѣ сего года Г. Министръ Финансовъ уведомилъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, для зависящаго по принадлежности рассмотрѣнія и распоряженія, о поступившемъ къ нему отъ Г-на Новороссійскаго и Бессарабскаго Генераль-Губернатора отношеніи о желаніи Θεодосійскаго купечества учредить въ семь городъ одну ярмарку съ 21-го ч. Мая; при чемъ онъ Г. Генераль-Губернаторъ изъявилъ, что по его мнѣнію, желаніе Θεодосійскаго купечества, можетъ быть удовлетворено безъ затрудненія, а отъ учрежденія сей ярмарки можно ожидать пользы для города Θεодосіи. Основываясь на такомъ удостовѣреніи и не находя равномѣрно къ учрежденію въ г. Θεодосіи ярмарки никакого съ своей стороны препятствія, онъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ въ то же время предоставилъ Графу Воронцову сдать къ тому распоряженію, съ нафѣ значеніемъ срока, въ продолженіи коего, сія ярмар-

поѣдковника Stiepanowa czterma tysiącami rubli, wypła- ciwszy Połkownikowi Skrzydlowemu Adjutantowi Kru- towu należne mu odemnie siedm tysięcy pięćset rubli i Świętemu obrazowi Cudotwórcy Nikołaja Świętego tysiąc rubli, podzielić między dzieci zmarłego brata mojego Romana Bystroma, Nikołajem, Ardalionem i Wierą na trzy równe części. *Podzięte*, Za Najwyższém Jego Cesarskiej Mości zezwoleniem, zapisuję Sw. obraz Cudotwórcy Nikołaja Świętego, który miałem z sobą w przeciągu 50-ciu lat idąc do zwycięstw i chwały, drogiemu dla serca mojego Korpusowi Gwardyi na pamiątkę starego towarzysza ich dzieł i sławy. Amen. M. Kissingen. 1838 roku, w miesiącu Czerwcu. B.) Assekuracja Kamer-Junkra Dworu Jego Cesarskiej Mości Nikołaja syna Romana Bystroma: niżej podpisan-y, przeczytawszy przysłany do Ministerjum Sprawie-dliwości testament stryja jego Jenerała Piechoty Jenerała-Adjutanta Bystroma, i będąc zupełnie przekonany, że testament ten, chociaż nie jest podpisany przez jego stryja, zawiera w sobie jednakże rzeczywistą jego wolę, święcie ją szanując obowiązuję się za siebie i za swego brata Rotmistrza Gwardyi, Ardaliona Bystroma, na mocy jego plenipotancyi, tu w autentyku zatęczonej, wypełnić w zupełności testament we wszystkich artykułach, odnoszących się do majątku, do którego on i brat jego są najbliższymi sukcesorami, z wyłączeniem majątku majoratowego ich stryja, o rozporządzeniu którym są osobne postanowienia. I C.) Kopia plenipotencyi brata, danej pomianionemu Nikołajowi Bystromowi, przez Ardaliona Bystroma: Kochany Bracie Nikołaju Romanowiczu! Nie mogąc z przyczyny mojej choroby powrócić teraz do Rossyi i ukończyć familijnych naszych interesow, względem pozostałej po świętej pamięci rodzonym stryju naszym Jenerale Piechoty Karolu Janowiczu Bystromie sukcesyi, proszę cię przyjąć na siebie wszystkie z tej okoliczności wyniknąć mogące rozporządzenia, mieć staranie około interesow, podpisywać za mnie wszystkie papiery i próby do miejsc urzędowych podawać. Wszystko, co tylko w tym interesie uczynisz, wierzę i na czas przyszły przeczyć nie będę. Szczerze kochający brat twój Ardalion Bystrom. O autentyczności dokumentu Ardaliona Bystroma zaświadcza Cesarska Rossyjska Missya w Dreznie 29-go Lipca (10 Sierpnia) 1838 roku. W nieobecności P. Posła Richter sprawujący interessa. Rozkazali: Dla należytego wypełnienia, podług wyżej opisanego Najwyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu posłać Kamer-Junkrowi Dworu Jego Cesarskiej Mości Nikołajowi Bystromowi i Adjutantowi zmarłego Jenerała Bystroma, Waleryanowi Szemiotowi ukazy i również przez ukazy dla wiadomości i należytego, co do kogo należeć będzie, wypełnienia, dadź wiedzieć wszystkim Panom Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom cywilnemi sprawami zarządzającym, Jenerał-Gubernatorom, Naczelnikom miast, miejscom urzędowym i sądowym, Izhom: Sądu Cywilnego, Sądom Gubernialnym i Rządcom Gubernialnym i Obwodowym, a do Najświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentow Rządzącego Senatu i Ogólnych ich Zebrań posłać uwiadomienia. (Z 4-go Departamentu.) (Opublikowano przez Rządzący Senat 31-go Października 1838 roku).

— W miesiącu Kwietni u roku teraz. P. Minister Skarbu uwiadomił P. Ministra Spraw Wewnętrznych dla zależącego podług przynależności rozpatrzenia i rozporządzenia, o przysłaném do niego przez P. Noworossyjskiego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora odniesieniu się, o chęci kupców Teodozyjskich ustanowienia w tém mieście jednego jarmarku od dnia 21-go Maja; przy czém P. Jenerał-Gubernator wyraził, że podług jego zdania, życzenie kupców Teodozyjskich, może być zado- syć wymienione bez trudności, a od ustanowienia tego jarmarku można się spodziewać korzyści dla miasta Teodozyi. Polegając na tém z-pewnieniu i również, nie znajdując dla ustanowienia w m. Teodozyi jarmarku żadnej z swej strony przeszkody, P. Minister Spraw Wewnętrznych w tymże czasie zostawił Hrabieciu Woroncowu uczynić do tego rozporządzenia, z naznaczeniem terminu, w przeciągu którego, jarmark ten powinien się odbywać, zaczynając od 21-go Maja, i o tym termi-

ка должна производиться, начиная съ 21-го Мая, и о семь срокъ, просилъ уведомить его. Нынѣ онъ сообщилъ ему Г-ю Министру, что по личному совѣщанію Таврическаго Гражданскаго Губернатора съ жителями города, полагается определять для ярмарки десятидневный срокъ, начиная съ 21-го ч. Мая, ежегодно. (Опубл. 1-го Ноября 1838 г.)

— Его Императорское Величество, по представленію Г-на Министра Внутреннихъ Дѣлъ, и положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ, въ 11 день минувшаго Октября, чтобы вольнопрактикующимъ Медикамъ, командруемымъ по дѣламъ службы, выдаваемы были на провѣзъ прогонныя деньги, а также, чтобы за исправленіе ими во время отсутствія уездныхъ Врачей должностей ихъ болѣе мѣсяца, производилось имъ жалованье подобно тому, какъ постановлено 80 и 85 ст. Тома 13 Свод. Закон. учрежденій Врачебныхъ для уездныхъ Врачей. (Опубл. 5-го Ноября 1838 г.)

— Въ прошедшій Понедѣльникъ, 7-го Ноября, вечеромъ, показался на Невѣ ледъ, и мосты, часу въ первомъ ночи, были разведены. Во Вторникъ, 8-го числа, по причинѣ противнаго вѣтра, Большая Нева была почти совершенно чиста, и сообщенія съ зарѣчными частями города производились на лодкахъ; Малая Нева, отъ крѣпости до Тучкова Моста, была покрыта льдомъ, который тамъ и остановился. Сегодня, въ Четвертокъ, 10-го числа, стужа не уменьшается, и жители столицы, при легкой погодѣ, пользуются прекраснымъ зимнимъ путемъ.—Въ прошедшемъ году, ледъ на Невѣ показался также 7-го Ноября, но только утромъ, а не вечеромъ.

— По извѣстіямъ изъ Кронштадта, отъ 6-го Ноября, въ ночи наканунѣ того дня, около береговъ образовался ледъ.

— Изъ Ревеля пишутъ, отъ 4-го Ноября: „Пароходъ *Парижъ*, содержащій постоянныя сообщенія между Гавромъ и Ст. Петербургомъ, былъ задержанъ на послѣднемъ плаваніи изъ Кронштадта, и вместо него отправленъ изъ Гавра, 25-го Октября ст. ст., пароходъ *Городъ Гавръ*, Капитанъ И. Расъ, пароходъ сей пришелъ въ Ревель 3-го Ноября, и по разгрузкѣ немедленно возвратится въ Гавръ.”

— *Портъ Ново-Архангельскъ*, на островѣ Ситхѣ, у Сѣверозападнаго Берега Америки, 20-го Ноября, 1837 года. — Высочайшее торжественное воскресенье на Всероссійскій престолъ Государя Императора Николая Павловича, 20-го Ноября, празднованъ былъ въ прошедшемъ году и на отдаленнѣйшихъ границахъ долушествіи Россіи, на западныхъ берегахъ Америки. Въ Портѣ Ново-Архангельскѣ, въ домѣ Главнаго Правителя колоній, Гвардейскаго Экипажа Капитана 1-го ранга Купреянова, за обѣдненнымъ столомъ, общество Гг. офицеровъ и служащихъ въ Портѣ, одушевляемое чувствами безпредѣльной любви и преданности къ Августѣйшему своему Монарху, послѣ поста за здравіе и долголетіе Его Императорскаго Величества, изъявило живѣйшее желаніе собрать денежную сумму, въ отдаленной отъ столицы Америкѣ, въ пользу бѣдныхъ, подобно пожертвованіямъ, дѣлающимся въ сей радостный для Россіи день, не токмо соотечественниками нашими въ Европѣ, но и Азіатцами, благоденствующими подъ скипетромъ Великаго Государя, и собранные по подпискѣ восемь сотъ пятнадцать рублей ассигнаціями, предоставили употребить по усмотрѣнію Главнаго Правленія Россійско-Американской Компаніи, которое, исполняя таковое благонамѣренное желаніе Гг. офицеровъ и служащихъ въ Ново-Архангельскѣ, проводило пожертвованными ими деньгами въ здѣшній Комитетъ для призрѣнія нищихъ. (С. П.)

Варшава, 10-го Ноября.

На счетъ привоза Польскихъ суконъ въ Одессу, сдѣлано слѣдующее распоряженіе.

а) Польскія сукна, могутъ быть привозимы въ Одессу, какъ транзитомъ, такъ и на складку, съ тѣмъ однако же: во 1-хъ, чтобы выпускаемыя на потребленіе въ чергѣ порто-франко Польскія сукна очищаемы были въ Одессѣ полною пошлиною, по Россійско-Польскому тарифу, въ пользу казны, а за тѣмъ, по очисткѣ и заклеиваніи таможеннымъ штемпелемъ, пользовались бы правомъ свободнаго пропуску въ предѣлы Имперіи — и во 2-хъ, чтобы при очисткѣ Польскихъ суконъ по Россійско-Польскому тарифу, были соблюдаемы правила, постановленныя для очистки пошлиною товаровъ Польскаго происхожденія, то есть, чтобы они были сопровождаемы свидѣтельствомъ о происхожденіи и имѣли на себѣ надлежащія фабричныя клейма.

б) Сукна Польскаго происхожденія, привозимыя въ Одессу, транзитомъ для отправленія за границу, подлежатъ общимъ правиламъ о транзитѣ товаровъ.

не, проситъ го уведомить. Teraz Jenerał-Gubernator udzielił P. Ministrowi, że po osobistém naradzeniu się Tauryckiego Cywilnego Gubernatora z mieszkańcami miasta, podaje się zakreślić termin dla jarmarku dziesięciodniowy, zaczynając od 21-go Maja, corocznie. (Opb. przez Rz. Sen. i List. 1838 r.)

— Jego CESARSKA MOŚĆ, po przedstawieniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, i po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrow, Najwyżej rozkazać raczył, dnia 11-go zeszłego Października, ażeby Medykom wolno praktykującym, komenderowanym z obowiązkow służby, wydawane były na przejazd pieniądze prokonne, a także, ażeby za sprawowanie przez nich w czasie niebytności Medyków powiatowych ich obowiązkow więcej, jak przez miesiąc, wydawana im była płaca tak, jak jest postanowiono w 80-m i 85 m artykułach 15 Tomu Połączenia Praw Urzędzeń Medycznych dla Medyków Powiatowych. (Op. przez Rz. Sen. 5 List. 1838 r.) (G. S.)

— Przeszłego Poniedziałku, 7-go Listopada, wieczorem, ukazał się lod na Newie, i o godzinie pierwszej w nocy podniesiono mosty. W wtorek, d. 8-go, z przyczyny wiatru przeciwnego, Wielka Neva prawie zupełnie była od lodu wolną, i komunikacja z zarzeźcznemi częściami miasta odbywała się na łodziach; Mała Neva, od twierdzy do Mostu Tuczkowa, była pokryta lodem, który się tam zatrzymał. Dzisiaj, we czwartek, dnia 10-go, zimno się nie zmniejsza, a mieszkańce stolicy, wśród pięknej pogody, używają dobrej drogi zimowej.— W przeszłym roku, lod na Newie ukazał się także 7-go Listopada, z tą tylko różnicą, że z rana, nie wieczorem.

— Według wiadomości z Kronstadtu, pod dniem 6-m Listopada, w nocy dnia poprzedzającego, około brzegu lod się uformował.

— Donoszą z Rewla pod dniem 4-m Listopada: „Parochoł *Paryż*, utrzymujący stałą komunikację między Hawrem a S. Petersburgiem, był zatrzymany w ostatniej żegludze z Kronstadtu, i na jego miejsce wysłano z Hawru, 25-go Października s. k., parochoł *Miasto Hawr*, Kapitan J. Ras; Parochoł ten przybył do Rewla 5-go Listopada, i po wyładowaniu powrócił niezwłocznie do Hawru.”

— *Port Nowo-Archangelsk*, na wyspie Sitcha, przy północno-zachodnim brzegu Ameryki, 20-go Listopada, 1837 roku — Rocznica Wysockiej uroczystości Wstąpienia na Tron Wszzech Rosyjsz NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA NIKOŁAJA PAWEŁOWICZA, 20-go Listopada, obchodzona była w roku przeszłym i na najodleglejszych granicach Rosyji, półkuli obejmującej, na zachodnich brzegach Ameryki. W Porcie Nowo-Archangelsku, w domu Głównego rządcy Kolonij, Ekwiपाзу Gwardyi Kapitana 1-ej rangi Kuprejałowa, podczas obiadu, zgromadzenie PP. Oficerów i służących w porcie, ożywiane uczuciami nieograniczonej miłości i poświęcenia się ku Najjaśniejszemu MONARSZE swojemu, po spełnionym toaście za zdrowie i długie lata Jego CESARSKIEJ MOŚCI, oświadczyło najżywszą chęć zebrania summy pieniężnej, w oddalonej od stolicy Ameryce, na rzecz ubogich, podobnie do ofiar, czynionych w tym dniu radośnie dla Rosyji, nie tylko przez rodaków naszych w Europie, ale i przez Azyatów, używających pomysłności pod berłem Wielkiego MONARCHY, i zebrane osiemset pięćnaście rubli assygnacyjnych, poruczyli użyć stosownie do uwagi Głównego Zarządu Rosyjsko-Amerykańskiej Kompanii, która, wypełniając to dobroczynne żądanie PP. Oficerów i służących w Nowo-Archangelsku, przełała ofiarowane przez nich pieniądze do tutejszego Komitetu na opatrzenie ubogich. (P. P.)

Warszawa, 10-go Listopada.

Względem prowadzenia sukien polskich do Odessy, wydane zostały następujące rozporządzenia:

a) Sukna Polskie mogą być prowadzone do Odessy, tak na tranzito, jako-żeż na skład, z warunkami: 1) aby od sukna Polskiego, przeznaczonego na konsumpcyę w obrębie porto-franco, opłacane było cło całkowite, Rosyjsko-Polską taryfą przepisane, i aby pomniejszeniu takowego i oplombowaniu stemplem celnym, przepuszczenie było do Cesarstwa; 2) aby przy pobieraniu cła od Polskich sukien, podług Rosyjsko-Polskiej taryfły, zachowane były przepisy względem towarów Polskiego pochodzenia obowiązujące, to jest: aby sukna te opatrzone były cechami fabrycznemi i świadectwami swego pochodzenia.

b) Sukna Polskie, na tranzito przez Odessę prowadzone, podlegają ogólnym przepisom tranzitowym.

Высочайшій Рескриптъ.

Данный на имя Намѣстника Царства Польскаго, Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею, Г-на Генерал-Фельдмаршала Князя Варшавскаго Графа Паскевича Эриванскаго..

Князь Иванъ Федоровичъ. Огличныя заслуги Ваши Мнѣ и отечеству ознаменовались нынѣ новымъ опытомъ; вполне Васъ достойнымъ. Среди разнообразныхъ и многотрудныхъ занятій Вашихъ и въ качествѣ Намѣстника Моего въ Царствѣ Польскомъ и по званію Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею обращая почитательное вниманіе на всѣ отрасли управленій вамъ ввѣренныхъ, Вы поставили на степень отличнаго совершенства основную часть Интенданства Дѣйствующей Арміи, — отчетность въ огромныхъ капиталахъ, на содержаніе Арміи употребляемыхъ. Представивъ еще въ минувшемъ году отчетъ за 1835 годъ, Интенданство отдало нынѣ отчетъ за 1837 годъ къ назначенному сроку; а временная Счетная Коммиссія представила полный отчетъ за все время войны въ Царствѣ Польскомъ. Отчеты сіи по обревизованію въ Государственномъ Контролѣ, найдены совершенно удовлетворительными и въ правильности ихъ выданы надлежащія квитанціи. Сими положено прочное основаніе своевременной отчетности въ военныхъ расходахъ: но переходя отъ успеха въ движеніи отчетности къ существу самыхъ отчетовъ и къ результатамъ, изъ нихъ извлеченнымъ, Я съ живѣйшимъ удовольствіемъ увидѣлъ и здѣсь плоды Вашихъ трудовъ, Вашей почитательности, Вашего неуспянаго рвенія къ пользѣ Государства. Отчетъ за 1831 годъ показываетъ, что въ то время, когда обстоятельства военныя требовали всего вниманія Вашего, Вы умѣли присоединить къ доблестямъ знаменитаго Полководца славу почитательнаго Начальника — своевременнымъ обезпеченіемъ всѣхъ потребностей войскъ и строгаго блюстителя выгодъ казны — важнымъ сокращеніемъ расходовъ, по сметамъ изчисленныхъ. Въ чувствахъ искреннѣйшей признательности къ столь отличнымъ заслугамъ Вашимъ, представляю за особенное удовольствіе изъяснить Вамъ Мое полное и совершенное благоволеніе. Пребываю на всегда въ Вамъ благосклонный.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.
(О.Г.Ц.П.)

Царское-Село 2-го
Ноября 1838 года.

НАЙВЫ՚ШЫЙ РЕСКРИПТЪ.

do Namiestnika Królestwa Polskiego, Głównodowodzącego Armią czynną, Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Hrabiego Paszkiewicza - Erywańskiego.

Xiąże Janie Synu Teodora! Znakomite zasługi położone przez Was dla MNIE i dla Ojczyzny, odznaczyły się nowym dowodem, zupełnie Was godnym. Pośród różnorodnych i wielolicznych zatrudnień, jako Namiestnik Mój w Królestwie Polskiem i jako Głównodowodzący Armią Czynną, zwracając troskliwą uwagę na wszelkie gąszcz poruczonej Wam Administracyi, postawiliście na stopniu odznaczającej się doskonałości, główną część Intendentury Czynnej Armii — rachunkowość ogromnych kapitałów na utrzymanie wojska przeznaczanych. Złożywszy jeszcze w roku przeszłym rachunki za rok 1835, Intendentura przedstawiła takowe i za rok 1837 w terminie zakreślonym, tymczasowa zaś Kommissya Rachunkowa, uskuteczniła zupełny obrachunek z całej epoki wojny w Królestwie Polskiem. Wszystkie te rachunki, przejrzone w Kontrolli Państwa, uznane zostały za zupełnie usprawiedliwione, w skutek czego, wydane zostały odpowiedzialnie pokwitowania. Tym sposobem została położoną stała zasada regularnemu składaniu rachunków z wydatków wojennych. Przechodząc atoli od skutecznie osiągniętego postępu rachunkowości do istoty samychże rachunków i do ich wypadku, z najwywższem zadowoleniem Dostrzegliśmy i w nich owoce Waszych starań, Waszej troskliwości, Waszego nieustającego czuwania nad dobrém Państwa. Rachunek za rok 1831 przekonuje, że w chwili, kiedy wypadki wojenne wymagały całej Waszej uwagi, umieliście zjednoczyć z zaletami znakomitego Wodza, sławę troskliwego Naczelnika, przez zaspokojenie w czasie właściwym wszystkich potrzeb wojska, a zarazem surowego postrzegacza interesu skarbu, przez znaczne ograniczenie wydatków, etatami oznaczonych. Przenikniony najczulszą wdzięcznością za tak znakomite zasługi Wasze, poczytuję Sobie za szczególną przyjemność oświadczyć Wam z tego powodu Moje całkowite i zupełne zadowolenie. Pozostaję na zawsze Wam przychylnym.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.
(G.R.K.P.)

Dan w Carskiem-Siole,
2 Listopada 1838 r.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 14-го Нодбра.

Пишутъ изъ Венеціи, что Государь Цесаревичъ Наслѣдникъ Всероссійскаго Престола, изволилъ прибыть туда съ своею свитою 13 Нодбра, въ 3 часа по полудни, подъ именемъ Графа Бородинскаго и оставившись въ приготовленныхъ для Его Высочества покоехъ, во дворецъ, гдѣ былъ принятъ Губернаторомъ провинціи Графомъ Спауръ и Лейтенантъ-Фельдмаршаломъ Штейнгеромъ.

— Графъ Пальфи, директоръ машинъ Маркардъ и фабрикантъ Гельмеръ, нашли способъ дѣлать изъ листоватаго желѣза или другаго металла, пароходы, удобные для плаванія по каналамъ и малымъ рѣкамъ. Пароходы сіи погружаются въ воду только на 14 Вѣнскихъ дюймовъ и требуютъ угля вполонну менѣе нежели обыкновенныя.

— На большой дорогѣ изъ Триеста въ Вѣну, близь Адельсберга, разбойники напали на казенную почту. Ихъ было 20 человекъ. Почтальона и кондуктора, ихъ сильно прибили, что послѣдній изъ нихъ летать въ означенномъ мѣстечкѣ безъ чувствъ. Разбойники сіи намѣревались напасть на почту, съ которою отправлены были денежные суммы изъ Государственного банка, но ошиблись во времени, и ожидаемая почта прошла уже по совершеніи злодѣяства, даемая почта прошла уже по совершеніи злодѣяства, въ что подало поводъ къ противорѣчьимъ слухамъ: въ которые увѣрили, что заграбленные суммы простираются до 400,000 реин. гульд. между тѣмъ, какъ разбойники захватили не болѣе 4,000. (О.Г.Ц.П.)

16-го Нодбра.

Носившійся здѣсь слухъ, будто войско состоящее въ Венгріи, поставлено было на военномъ положеіи, оказался совершенно ложнымъ; напротивъ мы можемъ увѣдомить на точномъ основаніи, что мы можемъ увѣдомить на точномъ основаніи, что недавно, исключая баталіоны Галиціи, дѣлали уменьшеніе въ баталіонахъ такъ названнаго ополченія, въ слѣдствіе чего будетъ уволено въ отпускъ по 20 человекъ каждой компаніи.

WIA DOMOŚCI ZAGRANICZNE.

АУСТРІЯ.

Вѣднѣ, 14-го Listopada.

Donoszą z Wenecyi, że w dniu 13 Listopada, o godzinie 3 z południa, zjechał do tego miasta Cesarziewicz NASTĘPCA Tronu Rossyjskiego, pod przybranym imieniem Hr. Borodinińskiego, z nadę licznym orszakiem, i raczył wysiąść w przygotowanych dla siebie pokojach w Cesarskim zamku, gdzie był przyjmowany, przez Gubernatora prowincyi, Hr. Spaur i Feldmarszałka-Porucznika Steininger. (G.R.K.P.)

— Hrabia Palfy, dyrektor machin Marquard i fabrykant Helmer, wynaleźli sposób budowania parostatków z blachy żelaznej lub innego kruszcuz, zdalnych do żeglugi po kanałach i mniejszych rzekach. Te parostatki zanurzają się tylko na 14 cali wiedeńskich i taksą urządzone, że o połowę mniej potrzebują węgla.

— Na gościńcu, wiodącym z Tryestu do Wiednia, w bliskości Adelsberg, zbójcy napadli na pocztę rządową. Było ich 20. Pocztyliona i konduktora tak mocno zбили, że ostatni leży bez zmysłów w pomienionem miasteczku. Zbrodniarze ci mieli zamiar napaść na pocztę, wiozącą pieniądze banku krajowego; omylili się jednak co do czasu: bo właśnie ten wóz wtedy przybywał, kiedy już zbrodnię wykonali. Ztąd też sprzeczne krążyły wieści: bo niektórzy podawali summy skradzione na 400,000 zł. ren., kiedy istotnie tylko 4,000 wynoszą.

Dnia 16.

Obiegająca tu pogłoska, jakoby wojsko znajdujące się w Węgrzech, było na stopie wojennej postawione, okazała się z gruntu fałszywą; i owszem, możemy donieść na pewnej zasadzie, że niedawno, z wyjątkiem batalionów galicyjskich, nastąpiła redukcya w batalionach tak zwanego landweru, w skutku czego będzie rozpuszczonych na urlopy po 20 ludzi z każdej kompanii.

— Придворная военная Коммиссія занимается съ нѣкотораго времени разными проектами улучшеній по Арміи, именно предложено ввести точнѣйшую отчетливость и управленіе, улучшеніе обмундировки и уменьшеніе дѣтъ службы. На счетъ сего послѣдняго дѣла, напередъ служба въ Нѣмецкихъ полкахъ, будетъ вмѣсто 14 только 10 лѣтъ, въ Италіанскихъ полкахъ вмѣсто 10 только 8; какаа послѣдуетъ перемѣна въ Венгерскихъ и другихъ полкахъ, неизвѣстно.

— Съ Сербской границы увѣдомляютъ, что Сербская Княгиня съ сыновьями своими Миланомъ и Михаиломъ, посѣтивъ родственниковъ своихъ въ Венгріи, отправляется въ Темесваръ, гдѣ уже давно для нихъ приготовлено помѣщеніе. Княгиня пробудетъ только до весны а молодые Князья путешествовать будутъ по Германіи. — Въ Босніи примѣтны были признаки волненія, между Турецкими и Христіанскимъ народонаселеніемъ.

— Переговоры начатыя Визирями Босніи и Герцоговины съ Черногорскимъ Правительствомъ не только неимѣли никакого результата, ибо Турецкіе Посланники оставили уже Сетинью, но Черногорцы дерзнули напасть на Турецкій округъ Мишшахи, гдѣ ограбили деревню и увели изъ нея скотъ. (G. C.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 22-го Ноября.

Съ приглашенными въ столицу пятью главными Президентами Прусскихъ провинцій, Министерствомъ производятъ частыя совѣщанія. Слышно, что для отращенія недоразумѣній и затрудненій при заключеніи смѣшанныхъ браковъ между Христіанами разныхъ исповѣданій, будетъ введено гражданское бракосочетаніе во всемъ Прусскомъ Государствѣ. (G. C.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 18-го Ноября.

Г. Юманъ, со времени своего возвращенія въ Парижъ, имѣетъ частыя совѣщанія съ Министрами Внутреннихъ и Иностранныхъ Дѣлъ; носятъ слухи, что онъ снова поступитъ въ Министры.

— По общему согласію, памятникъ Мольеру поставленъ будетъ на перекресткѣ улицъ Traversière и Richelieu. Мѣсто это болѣе другихъ удобно по близости своей какъ къ Французскому театру, такъ и къ дому, въ которомъ умеръ Мольеръ. Сумма, собранная на памятникъ составляетъ до сихъ поръ только 38,165 фр. а всѣ издержки на сей предметъ составятъ вдвое болѣе.

— Г. Ксаверій Мармье, возвратясь изъ поѣздки въ Лапландію, былъ сегодня на аудіенціи у Короля и послѣ того имѣлъ честь быть приглашеннымъ въ Королевскому столу.

— Въ здѣшнихъ газетахъ пишутъ о смерти двухъ знаменитыхъ особъ: Герцога Фитцъ-Джемсъ и Доктора Бруссе. Герцогъ Фитцъ-Джемсъ правнукъ Герцога Бервика, побочнаго сына Короля Якова II и Арабелла Чорчилъ, сестры Герцога Мальбурга, родился въ Версали 1776 года. Онъ выѣхалъ во время революціи и еще при консульствѣ исключенъ изъ списка эмигрантовъ. Въ 1814 году назначенъ Адъютантомъ Графа д'Артуа (въ послѣдствіи Короля Карла X) и членомъ палаты Перовъ. Послѣ Июльскихъ перемѣнъ, присягнувъ Королю Французовъ, а въ 1831 году сложилъ съ себя званіе Пера, по поводу уничтоженія наследственнаго права на это званіе, и послѣ того былъ два раза избранъ, отъ Гаронскаго Департамента, Членомъ Палаты Депутатовъ. — Бруссе, пользовался какъ искусный медакъ, Европейскою славою. (O. G. Ц. П.)

— Увѣдомляютъ изъ Туниса отъ 20 ч. пр. м., что Адмиралъ Лаландъ готовъ былъ плыть на Востокъ. Онъ беретъ съ собою изъ Туниса линійные корабли *Jena*, *Santi-Petri* и *Геркулесъ* фрегатъ *Favorite*, бригъ *Палмуръ* а на пути получить еще въ прибавку линійные корабли *Юпитеръ* и *Тритонъ*, бриги *Бугенвилъ*, *Сюрпризъ* и *Месанжъ*, составлявшие до сихъ поръ эскадру на востокъ подъ начальствомъ Адмирала Галлуа. Обѣ сѣи эскадры называемыя до сихъ поръ Африканскою и Восточною, будутъ составлять одну подъ названіемъ: Эскадры Средиземнаго моря соединенныя подъ командою Адмир. Лаланда.

(Съ Испанскихъ границъ.)

Изъ Берга увѣдомляютъ отъ 6 Ноября, что 150 солдатъ гарнизона въ Леридѣ, перешло къ Карлистамъ съ оружіемъ и амунициею. (G. C.)

А н г л і я.

Лондонъ, 15-го Ноября.

Замѣчено, что съ нѣкотораго времени проис-

— Надворная коммиссія военная, zajmuje się od niejakiego czasu różnemi projektami do ulepszeń w wojsku, a mianowicie ma być zaprowadzona dokładniejsza rachunkowość i administracja, ulepszenie w umundurowaniu i zmniejszenie lat służby. Co do tej ostatniej okoliczności, ma być odtąd służba w półkach niemieckich zamiast lat 14, tylko 10, w półkach włoskich zamiast 10, tylko lat 8; jaka zmiana nastąpi w półkach węgierskich i innych, niewiadomo.

— Donoszą od granicy Serbskiej, że Xiężna Serbii i jej synowie Milan i Michał, odwiedziwszy krewnych swoich w Węgrzech, udają się do Temeswaru, gdzie czeka na nich już dawniej przygotowane mieszkanie. Xiężna zabawi tylko do wiosny, młodzi zaś Xiężęta odbędą podróż po Niemczech. — W Bośni dawały się postrzegać oznaki wzburzenia pomiędzy ludnością turecką i chrześcijańską.

— Układy rozpoczęte przez Wezyrów Bośni i Hercegowiny z Władzą Czernohorców, nietylko nie doprowadziły do żadnego rezultatu, bo posłannicy tureccy opuścili już Cetenje, ale niespokojni Czernohorcy poważyli się wpaść do tureckiego obwodu Mikszychi, gdzie zrabowali wioskę i bydło z niej upędzili. (G. C.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 22 Listopada.

Z powołanymi do stolicy pięciu naczelnymi prezydentami prowincyj pruskich, miewa Ministerjum częste narady. Słychać, iż dla zapobieżenia nieporozumieniom i trudnościom w zawieraniu małżeństw mieszanych pomiędzy chrześcianami różnych wyznań, będzie zaprowadzone małżeństwo cywilne, w całym państwie pruskim. (G. C.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, dnia 18 Listopada.

Uważają, że P. Humann, od czasu swego powrotu do Paryża, miewa częste narady z Ministrami: spraw wewnętrznych, i zewnętrznych; wznawia się też pogłoska o wejściu jego nanowo do gabinetu.

— Już się ostatecznie zgodzono na postawienie pomnika dla Moliere, na rogu ulic Traversière i Richelieu. Miejsce to jest najstosowniejsze, bo leży w bliskości domu, w którym Moliere zakończył życie, i tuż przy teatrze Francuzkim. Summy złożone na pomnik, wynoszą dopiero 38,165 fr., a na pokrycie wszystkich kosztów, więcej niż dwa razy tyle będzie potrzebnem.

— P. Xawery Marmier, wróciwszy szczęśliwie z podróży odbytej do Laponii, miał dzisiaj u Króla posłuchanie, a następnie zaszczycony został zaproszeniem na obiad do Królewskiego stołu.

— Dzienniki tutejsze umieszczają doniesienia, o śmierci dwóch znacznych osób: Xięcia Fitz James i doktora Broussais. Xięzę Fitz James był prawnikiem Xięcia Berwick, naturalnego syna Jakóba II, Króla angielskiego i Arabelli Churchill, siostry Xięcia Malborough. Urodził się w Wersalu w roku 1776. Wydalit się podczas rewolucyi, atoli jeszcze za konsulatu wykreślony został z listy wychodźców. W roku 1814, został adjutantem i pierwszym kamerjunkerem Hr. Artois, późniejszego Króla Karola X-go, oraz członkiem izby parów. Po zmianach lipcowych wykonał przysięgę Królowi Francuzów, w roku zaś 1831 złożył parostwo, z powodu zniesienia dziedzicznego posiadania tej godności, a następnie był obieranym po dwakroć członkiem izby deputowanych z departamentu wyższej Garony. — Broussais zaś, znany ze swojej znakomitej biegłości w medycynie, zyskał europejską sławę. (G. R. K. P.)

— Piszą z Tunis pod d. 20 z. m., że Admirał Lalande był w gotowości płynąć na Wschód. Bierze on z sobą z Tunis, okręty liniowe *Jena*, *Santi-Petri* i *Hercules*, fregatę *Favorite*, bryg *Palimur*, po drodze zaś otrzyma ma jeszcze w dodatku okręty liniowe *Jupiter* i *Triton*, brygi *Bougainville*, *Surprise* i *Mesanges*, tworzące aż dotąd eskadrę na Wschodzie pod Admirałem Gallois. Te obiedwie eskadry, dotąd zwane afrykańską i wschodnią, będą tworzyły jedną pod tytułem: Eskadry morza Śródziemnego, złączone w jedną pod rozkazami Admirała Lalande.

(Od granic hiszpańskich.)

Z Berga donoszą pod 6 Listopada, że 150 żołnierzy szło w Lerida, uciekło z pakunkiem i bronią do Karolistów. (G. C.)

А н г л і я.

Лондонъ, dnia 17-go Listopada.

Zrobiono uwagę, że od niejakiego czasu panują

ходить чрезвычайный ходъ курьеровъ между здѣшней столицей и Петербургомъ, Истамбуломъ, Тегераномъ, Бомбаемъ, Мадрасомъ и Калькутою.

— *Naval and Military Gazette* сообщаетъ: „Кажется предположено значительное увеличение войска; Правительство намѣрено эти 6 компаний изъ каждаго стоящаго за границами Европы полка, увеличить 700 челов. а 4 резервныя компании 300 чел. Такимъ образомъ къ каждому полку состоящему нынѣ изъ 800, а не болѣе 900 чел. прибылобы по крайней мѣрѣ по 150 чел., что вообще увеличилобы пѣхоту въ 15,000 челов. (G.C.)

17-го Ноября.

Молва о преобразованіи Министерства умолкла. Кажется, что члены совѣта тщательно хотятъ сохранить тайну; трудно повѣрить, чтобы Лордъ Мельбурнъ рѣшился явиться на предстоящія засѣданія Парламента, не приготовивъ какихъ либо перемѣнъ въ Министерствѣ. Лордъ Руссель, сильно огорченный потерей своей супруги, нѣсколько уже дней, какъ началъ заниматься дѣлами по своей должности.

— Въ здѣшнихъ журналахъ подтверждаютъ извѣстія помѣщенныя въ Дублинскихъ газетахъ, о согласіи Герц. Суссекскаго на вступленіе въ должность Лорда Намѣстника Ирландіи; Лордъ Морпетъ будетъ членомъ совѣта Министровъ и будетъ управлять дѣлами этого края.

— Правительство намѣревается распространить и на Ирландію законъ, принятый на последнемъ засѣданіи Парламента, коимъ предписывается духовнымъ лицамъ жить въ своихъ приходахъ. (О.Г.Ц.П.)

Швейцарія.

Люцернъ, 10-го Ноября.

Князь Метернихъ прислалъ изъ Венеціи отъ 8 Октября депешу къ Гр. Бомбелю, относительно политическихъ выходцевъ. Въ нотѣ своей Князь Метернихъ поручаетъ ему представить сейму, что въ слѣдствіе отмены 5 Сентября с. г. постановленія состоявшагося 11 Августа 1836 года, по силѣ коего воспрещалось пребываніе въ Швейцарскихъ владѣніяхъ, всѣмъ политическимъ выходцамъ, стекаются туда со всѣхъ сторонъ западной Европы, главнѣйшіе члены общества, называемаго Юная Италія, намѣреваясь поселиться вблизи извѣстныхъ своихъ начальниковъ, избравъ Швейцарію средоточіемъ своихъ сборищъ и гнѣбныхъ своихъ козней, подвергая тѣмъ край сей не малой опасности. Побуждаемый единственно сими причинами, Князь, для пользы самой Швейцаріи, обращаетъ на сіе обстоятельство вниманіе сейма и Форорта, чтобы они добровольно не лишили себя средствъ исполнить долгъ свой, возложенный на нихъ взаимными обязанностями сопредѣльныхъ Государствъ. Въ противномъ же случаѣ, Австрія вынуждена будетъ прибѣгнуть къ зависящимъ отъ нея мѣрамъ, чтобы охранить владѣнія свои отъ глѣющей искры мятежа и гибели, а въ такомъ случаѣ, не на нее падетъ вина за нарушеніе давней тѣсной дружбы обоимъ Государствъ. Швейцарія удостоверялась уже на опытъ, что Австрія всегда готова употребить силу оружія, если дѣло идетъ о поддержаніи законныхъ правъ ея. Впрочемъ, Австрія не требуетъ чтобы Швейцарія руководствовалась ея мнѣніями, а совѣтуетъ только принять такія мѣры, которыя бы ясно показали злоумышленникамъ, что страна сія не можетъ быть надежнымъ убѣжищемъ возмутителей общественнаго спокойствія и благоденствія сопредѣльныхъ Государствъ. (О.Г.Ц.П.)

Италія.

Неаполь, 1-го Ноября.

Вчера получено здѣсь телеграфическое извѣстіе о благополучномъ прибытіи Короля и Королевы въ Палермо, гдѣ Ихъ Величества были встрѣчены жителями съ восторгомъ. На будущей Недѣлѣ Ихъ В. придутъ въ Неаполь для свиданія съ приѣхавшею сюда Англійскою Королевою. (О.Г.Ц.П.)

Бельгія.

Брюссель, 16-го Ноября.

На сегодняшнемъ засѣданіи Палаты Сенаторовъ, происходили пренія объ адресѣ на Королевскую рѣчь, который наконецъ былъ принятъ единогласно 27 присутствовавшими членами. Во время преній, предложено было Министру Иностранныхъ Дѣлъ представить нѣкоторые объясненія, касательно настоящаго положенія Бельгійскихъ дѣлъ, на что Министръ отвѣчалъ, что до сихъ поръ ничего рѣшительнаго не постановлено, совѣтывая притомъ палатамъ послѣдовать примѣру сосѣдей, съ коими продолжаются сія несо-

надзвычайныя бѣги гоночовъ между тутѣшью столицей а Петербургомъ, Стамбутомъ, Тегераномъ, Bombay, Madras и Kalkutą.

— Чытамы в *Naval and Military Gazette*: „Значное повѣдшеніе войска, здае сія быдъ замьерзоне; Рząd chce te 6 kompanij, z kaźdego za granicami Europy stojącego półku, pomnożyć na 700 ludzi, a 4 kompanie zakładowe na 300. Tym sposobem do kaźdego półku liczącego dziś 800, a najwięcej 900 główn., przybyłoby najmniej po 150 ludzi, co powiększyłoby piechotę w ogólności o 15,000 główn.“

Дня 17-го.

Ніс ту терз ніс слышач о змнансх в министрствіе. Здае сія, że członkowie gabinetu tajemnicie тѣ najtroskliwiej u siebie chowają, bo prawie jest rzeczą niepodobną, aby Lord Melbourne, mógł stanąć przed nowo zebranyim Parlamentem, nie wprowadziwszy wprzód niejakich odmian w gabinecie. Lord Russel, który z powodu śmierci swej małżonki był bardzo mocno zmartwiony, już od dni kilku zaczął się zajmować urzędowymi pracami.

— Тутѣшней дзйенннкн запречзаю вядомосціом преч дзйенннкн Дублнскн оглосзonym, jakoby Xiągę Sussex miał przyjąć Vice-Królewstwo Irlandyi, a Lord Morpeth zostać członkiem gabinetu i objąć kierunek spraw tego kraju.

— Рząd zamierza rozciągnąć i do Irlandyi uchwałę ostatniego parlamentu, obowiązującą duchownych do mieszkania we właściwych probostwach. (G.R.K.P.)

С ш в а й ц а р я.

Lucerna, 10 Listopada.

Xiągę Metternich przysłał pod dnem 8 Października do Hr. Bombelles depeszę z Wenecyi, tyczącą się politycznych wychodzców. W niej poleca mu przedstawić Sejmowi Związku Szwajcarskiego, że z powodu cofniętej w dniu 5 Września b. r. uchwały z dnia 11 Sierpnia 1836 r., zakazującej pobytu na ziemi Szwajcarskiej wszystkim politycznym wychodzcóm, cisną się do niej z różnych stron zachodniej Europy, główni stronnicy tak zwanego związku *Młode Włochy*, mają zamiar zgromadzić się około swych dobrze znanych naczelników, zamierzają sobie obrać Szwajcaryą za główny punkt swego zebrania, i z niej nieszczęście przynoszące działania przedsiębrać; przez co wystawić ją mogli na drogę nader niebezpieczną. Z tego powodu, jedynie działając w interesie samej Szwajcaryi, zwraca baczność Sejmowi i Vorortu, żeby się dobrowolnie nie pozbawiali środków wykonania tych wszystkich zobowiązań, jakie każde państwo winne jest zachowywać, względem sąsiednich krajow; w przeciwnym bowiem razie, Austrya zmuszoną byłaby do użycia wszelkich sposobow w celu zabezpieczenia swych krajow od ciągle tlejącego ogoiska rozruchow i nieszczęść, a w tym wypadku nie na nią spadłaby вина z naruszenia dawnej i dobrej obu państw przyjaźni. Wiadomo jest bowiem Szwajcaryi, z kilkuletniego doświadczenia, że Austrya zawsze jest gotową użyć swych sił materialnych do utrzymania praw jej sprawiedliwie się należących. Zresztą, nie jest myślą Austryi narzucać swe zdanie Szwajcaryi, radzi jej tylko, aby przedsięwzięto takie środki, jakiemiby otwarcie przekonać mogła knujących rokosze, że jej ziemia nie może służyć za punkt bezpiecznego zbierania się tym wszystkim, którzyby zamierzali podkopywać spokojność i dobry byt państw sąsiednich. (G.R.K.P.)

В з о с н у.

Neapol, 1 go Listopada.

Nadeszła tu wczoraj telegrafem wiadomość, o szczęśliwym przybyciu obojga Królestwa Imc do Palermy, gdzie od mieszkańców, z najtęszym przyjmowani byli zapałem. W przyszłym tygodniu zjadą Królestwo Imc do Neapolu, dla powitania przybyłej tamże Królowej Angielskiej. (G.R.K.P.)

В е л г и я.

Bruxella, 16 Listopada.

На дзйсйеішзэм посидзеніи ізбы сенаторскіей, тосзую сія розправу над адресем odpowiednim на мовę tronową, który nakoniec przez 27 obecnych członków jednomyślnie przyjęty został. Śród sporów, żądano od Ministra spraw zagranicznych niektórych objaśnień, co do terażniejszego położenia Belgii, na co Minister odrzekł, że wszystko to, co teraz powiedzieć może, ogranicza się na тѣм, iż dotychczas nie stanowczego nie uchwalono. Zresztą, radził izbie naśladować w tej mierze umiarkowanie sąsiadow, z którymi obecnie to-

гласія, и подобно имъ, избѣгать вопросовъ, могущихъ повредить дѣлу.

— На засѣданіи Палаты Депутатовъ Министръ Финансовъ представилъ бюджетъ Государственнымъ доходамъ и расходамъ на 1839 годъ, изъ коего оказывается, что налоги опредѣленные постановленіемъ штатовъ, не только покроютъ всѣ расходы, но и представить возможность заплатить долги двухъ истекшихъ годовъ, простирающіеся до 3,000,000 фр. Министръ приписывалъ двумъ причинамъ цвѣтущее состояніе финансовъ: постепенному расширенію торговли и уничтоженію тайнаго провоза товаровъ. Итогъ бюджета на 1839 годъ, составляетъ 99,502,982 фр. следовательно 85,848 франк. менѣе противу минувшаго года.

— Шпага, предназначенная постановленіемъ Палаты Маршалу Жерару, за взятіе Антверпенской цитадели, уже готова и отослана Министру Иностранныхъ дѣлъ, для препровожденія въ Парижъ. На золотомъ эфесѣ, богато осыпанномъ брилліантами, изображены аллегорически разныя побѣды Маршала а въ особенности при взятіи означенной цитадели.

16-го Ноября.

Король принималъ сегодня депутацію Сената, которая поднесла отвѣтныи адресъ на рѣчь Е. В. Послъ того представлялся Королю въ аудіенціи Секретарь Англійскаго посольства.

— Белгійскіе кавалеры почетнаго легіона, подали прошеніе палатамъ сейма, о выдачѣ слѣдующаго имъ пенсіона, задержаннаго до сего времени Голландскимъ синдикатомъ. (О.Г.Ц.П.)

Турція.

Константинополь, 23-го Октября.

Насихъ дняхъ прибылъ сюда нарочный изъ штаба войскъ, расположенныхъ въ Тавръ и привезъ столь важныя извѣстія, что Министры немедленно собрались на совѣщаніе. Говорятъ, что правительство получило вновь свѣдѣнія о тайныхъ замыслахъ Вице-Короля и его сына, на счетъ покушенія возмутить племена Курдовъ. Говорятъ, что агенты Мехмеда-Али доставили имъ оружіе и военные снаряды.

— Изъ Персіи получено извѣстіе, будто бы Шахъ покорилъ Герать. Другіе утверждаютъ, что Англійскія войска сдѣлали десантъ на Персидскіе берега и тѣмъ оживили мужество осажденныхъ. (О.Г.Ц.П.)

Смѣсь.

Желѣзная дорога изъ проволоки.

Г-нъ Тубули, морской офицеръ, служащій въ Брестѣ, изобрѣлъ недавно желѣзную дорогу изъ проволоки. На желѣзномъ канатѣ, составленномъ изъ четырехъ проволокъ и утвержденномъ отвѣсно на двухъ концахъ дороги, ходитъ повозка съ тяжестью въ 75 килограммовъ, пробѣгая шесть мѣ въ часъ; съ увеличеніемъ тяжести, увеличивается и скорость ѣзды. Морской Префектъ, Генераль Жанень и Директоръ Брестскаго Порта, были свидѣтелями этихъ любопытныхъ опытовъ. Пробная дорога имѣетъ протяженія 340 метровъ. Теперь предполагаютъ устроить по этой системѣ дорогу между новымъ госпиталемъ и сосновымъ лѣсомъ, который служить мѣстомъ прогулки для выздоравливающихъ больныхъ.

Новоизобрѣтенныя канаты.

Братья Ландауэры, въ Стутгардѣ, получили привилегію на новый родъ канатовъ, въ которыхъ витки не свиваются вмѣстѣ, а остаются отдѣльными, иди параллельно одна къ другой. Такой канатъ въ 1½ дюйма поддерживаетъ тяжесть въ 1,300 фунтовъ, не ломаясь; когда прибавокъ тяжести заставитъ его лопнуть, онъ такъ равно разрывается, какъ будто перерезанъ ножницами; это доказываетъ, что на каждую витку дѣйствуетъ одинакая сила. Канатъ въ 504 витки, имѣющій 3½ дюйма въ окружности и 111 фунтовъ въ длину, вѣситъ только 19 фунтовъ, между тѣмъ какъ обыкновенный, такой же толщины и длины, вѣситъ 51 фунтъ съ половиною.

Платиновыя струны для фортепіано.

Музыкантъ Фишеръ предлагаетъ употреблять для фортепіано платиновыя струны, вмѣсто стальныхъ или мѣдяныхъ. По его словамъ, онѣ болѣе упруги и гибки, и звуки, ими производимые, гораздо пріятнѣе. На нихъ не дѣйствуютъ ни воздухъ ни сырость, и какъ платина удобно соединяется съ желѣзомъ, то легко можно сдѣлать составъ изъ этихъ двухъ металловъ, и струны изъ такового состава доставятъ игроющимъ всѣвозможныя преимущества. (О.Г.Ц.П.)

czą się spory, unikających wszelkich zapytań, które pomienionej sprawie zaszkodziłyby mogły.

— Na posiedzeniu izby deputowanych, złożył Minister skarbu budżet przychodów i wydatków na rok 1839. Z tego okazało się, że podatki uchwalone przez stany nie tylko pokryją rozechód, ale nawet dozwolą spłacić dług z lat poprzednich pochodzący, w ilości 3,000,000 fr. Stan kwitujący skarbu przypisywał dwóm powodóm: wzmagającemu się coraz silniej handlowi i przytłumieniu defraudacyi. Cały budżet na rok 1839, wynosi ogółem 99,502,982 fr., zatem mniej o 85,848 fr. jak w roku zeszłym.

— Szpada, którą izby uchwały dla Marszałka Gérard, jako dowód wdzięczności za zdobycie cytadelli Antwerpskiej, jest już wykończona, i oddaną została Ministrowi spraw zagranicznych dla odesłania jej do Paryża. Na złotej rękojeści, suto dyamentami wysadzzonej, przedstawione są w allegorych zwycięstwa marszałka, a mianowicie wzięcie pomienionej cytadelli.

16 Dnia.

Król przyjmował dziś deputacyą senatu, która mu złożyła adres odpowiedni na mowę tronową, następnie udzielił posłuchanie sekretarzowi angielskiego poselstwa w Londynie Sir George Hamilton.

— Belgijscy kawalerowie Legii honorowej, podali prośbę do izb sejmujących, o wypłacenie należacej się im pensyi, którą syndykat hollenderski dotychczas im zatrzymał. (G.R.K.P.)

TURCYA.

Stambuł, 23-go Października.

W tych dniach przybył tu goniec z głównej kwatery wojska stojącego w Taurus, i przywiózł tak ważne wiadomości, że natychmiast zebrali się Ministrowie na naradę. Mówią, że nasz rząd otrzymał nowy dowód tajemnych zabiegów Vice-Króla i jego syna. W celu naklonienia do rokoshu pokolenia Kurdów. Wyścianicy Mehmed-Alego mieli im nawet dostarczać broń i zapasów wojennych.

— Nadeszły z Persyi wiadomości, że Szach miał zdobyć Herat; tymczasem inni utrzymują, że wojska angielskie, wylądowawszy na wybrzeża perskie, dodały obłążonym nowej odwagi. (G.R.K.P.)

ROZMAITOŚCI.

Droga żelazna z drótu.

P. Tubuli, oficer marynarki w Brest, wynalazł niedawno drogę żelazną z drótu. Po linie skręconej z czterech drótów i umocowanej pionowo przy obu końcach drogi, posuwa się wóz z ciężarem 75 kilogramów, przebiegając po sześć mil na godzinę; z powiększeniem ciężaru, powiększa się i chyżość biegu. Prefekt marynarki, Jenerał Janin i dyrektor portu w Brest, byli naocznyimi świadkami tego ciekawego doświadczenia. Urządzona na próbę droga ma 340 metrow długości. Obecnie zamierzają urządzić tym sposobem drogę, między nowym szpitalem i lasem sosnowym, przeznaczonym na miejsce przechadzki dla konwalescentów.

Liny nowego wynalazku.

Bracia Landauer w Stutgardzie, otrzymali przywilej na nowy rodzaj lin, w których nitki nie skręcają się, lecz pozostają osobno, w kierunku równoległym. Lina taka grubości 1½ cala mająca, utrzymuje ciężar 1,300 funtów, nie pękając; jeśli dodany ciężar zmusi ją do pęknięcia, zerwanie to, tak jest równe, jak gdyby przecięto linę nożycami; co dowodzi, że na każdą nitkę działa siła równa. Lina z 504 nitek złożona, mająca 3½ cala grubości, a 111 stóp długości, waży tylko 19 funtów, gdy tymczasem lina zwyczajna, tejże grubości i długości, waży 51 funt.

Strony platynowe do fortepianów.

Muzyk Fischer radzi używać do fortepianów strony platynowych, zamiast stalowych, lub mosiężnych. Są one bowiem, jak twierdzi, sprężystsze i giętsze, a dźwięk wydają daleko przyjemniejszy. Ani powietrze, ani wilgoć, nie ma na nie wpływu; że zaś platyna łatwo się łączy z żelazem, przeto można snadno robić aliaz z tych dwóch metalow, a струны z tego aliazu będą miały wszelkie, ile możności, dla grających zalety. (G.R.K.P.)